

Discussion blev overflødig, saaledes, at vi kunne blive betryggede for, at Ministeriet ikke uden den meest bydende Nødvendighed vilde lade danske Tropper deeltage i Forbundscontingentet. Det var aldrig min Tanke, at jeg i næste Henseende vilde nægte Hans Majestæts ubestridelige Ret til at disponere over den Hær, som er udfreven; det kunde navnlig ikke falde mig ind at nægte ham Ret til at fordele og omdele Tropperne, som han vil, indenfor sit Riges Grændser, at blande Tropperne indbyrdes, tydske og danske imellem hinanden. Jeg kunde ligesaa lidt nægte Hs. Majestæt Ret til at sende dem omkring tillands og tilvands, eftersom Rigets Lær efter hans Formening fordrer det; men, hvad jeg ikke troer at kunne samstemme i, er, at danske Tropper komme til at udgjøre en integrerende Deel af et aldeles fremmed Riges Troppercorps (Hør!). Det er i ethvert Fald aldeles unaturligt. Jeg indrømmer Hs. Majestæts Ret til Alt i denne Henseende, kun ikke Ret til at frafriske sig sin Ret over sine danske Tropper (Hør!), og det vilde han sandelig gjøre, naar de stillede under en fremmed Hærfører for en Tid, som han ikke selv kunde bestemme. Jeg vil, for at man ikke skal misforstaae mine Ord, tilføie, at jeg ingenlunde vil nægte Hs. Majestæts Ret til for en kort Tid og temporaert at stille Tropperne under en fremmed Feltherre, men dog ikke at stille dem saaledes under en fremmed Feltherre, at Hs. Majestæt ikke var berettiget til at kalde denne Ret tilbage, naar han fandt det for godt. Jeg kan vel begribe, at den høitærede Krigsminister fra det strategiske, fra det militære Standpunkt kunde ønske ikke at sende danske Tropper til Tydskland, fordi de der vare udsatte for tydske Paavirkninger, der maaskee i flere Henseender kunne være skadelige og i ethvert Fald kun lidet ønskelige; men imod dette Tilfælde vil jeg tillade mig at sætte et andet, og det er, at der blev sendt danske Tropper til Tydskland mod en fremmed Stat. Man vil vel see, at der i dette Tilfælde vilde kunne være Farer for det egentlige Danmarks Neutralitet; thi det var vel ingenlunde givet, at vedkommende Tydsklands Fiende vilde respectere Forbunds-tractaterne saaledes, at han vilde skjæln mellem Kongen af Danmarks

Tropper, enten de vare tydske eller danskefødte; men at dette Forhold vilde blive saa meget farligere, hvis disse Tropper vare danskefødte, som Hs. Majestæt ikke behøvede at sende, da han kunde sende tydske, troer jeg, er klart. Jeg troer ikke, at man i denne Sag kan gjøre Thinget den Bebreidelse, at det har frebet en Tøddel forud af den sælles Forsætning, som vi nu skulle have. Vi kunne ligesaa gjerne sige, at vi have forhændret Ministeriet i at skrive Noget forud af den Forsætning, som vi Alle maae indrømme, at vi, saaledes som Sagerne staae, som en Nødvendighed maae antage. I de Tilfælde, hvor Thinget har Ret til at sige Ja og Ret til at sige Nei, der maa det indenfor dette Omraade kunne vælge hvilket som helst Punkt, som Thinget maatte troe at være rigtigt, og navnlig maa det kunne knytte hvilket som helst Betingelse til sit Ja, som det maatte finde at være passende. Men jeg indrømmer, at, naar disse Betingelser vare ueensartede, saa vilde det være uparlamentarisk, det vilde være urigtigt, ja, jeg kunde maaskee bruge et stærkere Udtryk. Men i dette Tilfælde er den Betingelse, vi gjøre, aldeles eensartet, og det kan altsaa fra den parlamentariske Side ikke være noget derimod; og endnu mindre fra den strengt juridiske. Fra den Tid, Hs. Majestæts Kundgjørelse af 28de Januar d. A. udkom, har det været mig klart, at vi Alle maatte bøie os for Nødvendigheden; hvorledes vi end tænke om denne Sag. Jeg skal stedse vise mig tilbøielig til at føie mig dertil. Men just, fordi jeg ønsker denne Kundgjørelse consequent bragt til Live for mit Fædreland, ønsker jeg den bragt til Live saaledes, at den ikke fremtræder i en for nogen af Statens Dele uvelkommen Form. Jeg ønsker Kundgjørelsen consequent gennemført, og skal stedse stemme for de nødvendige og nyttige Consequentser og Følger deraf; hvorledes Forholdet end skulde blive, hvorledes det danske Monarchie end skal indrettes, saa vide vi, at, hvad Holsten er, og hvad Danmark er, det maa i visse Punkter blandes med hinanden; men der er to Ting, som ikke maae mænges og blandes, det er, hvad der er reent Tydsk paa den ene, og hvad der er reent Dansk paa den anden Side.